

Môj život v čase coronavírusu

V jeden večer som sa opýtal mamy, čo je to vlastne ten coronavírus? Mamka mi odpovedala: „Neviditeľný zabijak“. Myslím, že som tomu veľmi nerorozumel...

Na začiatku to bolo v Číne, ale postupne sa to začalo šíriť po celom svete až sa to dostalo na Slovensko. V jeden čas som strašne chcel, aby to tu prišlo, aby zatvorili školy. Aj sa tak stalo. Coronavírus je tu.

Prvý týždeň sme mali na škole chrípkové prázdniny a coronavírus už na Slovensku bol. Mali sme zakázané chodiť ku kamarátom, starým rodičom. Všetci museli začať nosiť rúška. Dedko s babkou bývajú vedľa nás. Dedko sa nás bál a všetkých ľudí na okolo, pretože si myslel, že keď sa nakazí, tak zomrie. Má dcéru v Anglicku, ktorá dostala coronavírus a stále sa lieči. Môj život sa zmenil, pretože sme nemuseli ráno vstávať a chodiť do školy. Radosť ale netrvala dlho, pretože začali domáce úlohy, testy a začali sme sa pravidelne učiť. Chýbali mi kamaráti, ale nedalo sa nič robiť. Mamka mi kúpila veľkú trampolínu na záhrade, aby som sa poobede nenudil. Občas som si zavolať kamaráta, aby sme skúšali nejaké triky. Každý deň sme chodili s našim psom Negom do lesa ho venčiť. Stretli sme srnky aj diviakov.

Prial by som si, aby sa to skončilo a aby sme mohli veľa cestovať, trénovať a chodiť s kamarátmi von.

Rony Pokorný 6.D